

Ὑπουργὸς Ἐκκλησιαστικῶν.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1890 ἐξηκολούθησα γράφων ἐνίοτε εἰς τινὰς τῶν ἑφημερίδων, μὴ ἀφορῶν εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα, εἰς ὃ ἀνῆκον, περὶ παντοίων ὑποθέσεων ἃς ἐθεώρουν εἰς τὰ γενικὰ ἔθνικα ἀφορώσας συμφέροντα, οἷον περὶ τοῦ ὅτι εὐγενὴς ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐνδιαφέρουσα θὰ ἦτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπόδοσις τῶν Ἑλγινίων ἀγαλμάτων, ἵνα ἐναποτεθῶσιν εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν θέσεις· ἄλλην πραγματείαν περὶ τῆς ἀνάγκης ταχείας ἰδρύσεως Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ ἄλλας περὶ ἄλλων τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνδιαφερόντων. Ἀλλὰ βλέπων ὅτι καὶ νῦν, ὥς πάντοτε, ταῦτα παρήρχοντο ἀπαρατήρητα, ἀπεφάσισα ἄλλο τι διάβημα. Σημειώσας παντοῖα ζητήματα τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶντα, μετέβην ἐσπέραν τινὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ προσελθὼν εἰς τὸν νεωστὶ τότε διωρισθέντα Ὑπουργόν, ὃν ἄλλως δὲν ἐγνώριζον καὶ κατὰ πρῶτον ἔβλεπον, τὸν παρεκάλεσα νὰ μοὶ χορηγήσῃ ἀκρόασιν, καθ' ὅσον εἶχον νὰ τῷ ὁμιλήσω, οὐχὶ περὶ μιᾶς, ἀλλὰ περὶ τινων ὑποθέσεων, ὧν ὅμως οὐδεμία ἐμὲ ἀπέβλεπεν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν του, καὶ συμφέρον αὐτῇ ἐνόμιζον ἐπ' αὐτὰς νὰ ἐλκύσω τὴν προσοχὴν του. Ἐπειδὴ ὅμως τὸν ἔβλεπον ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων περιστοιχισμένον, καὶ πιθανῶς πολυάσχολον, τὸν παρεκάλεσα, ἐὰν εὐηρεστεῖτο, νὰ μοὶ ὀρίσῃ ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἐπανελθὼν νὰ δυνηθῶ νὰ τῷ ὑποβάλω ὅσα ἐνόμιζον ὅτι καλὸν ἦν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Μοὶ ἀπήντησε δ' ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι μ' εὐχαριστεῖ μεγάλως διὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου, ὅτι τότε δυστυχῶς εἶχε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀλλ' ὅτι ὁ ἴδιος θὰ ἦρχετο εἰς ἐπίσκεψίν μου νὰ με συμβουλευθῇ. Ὅτε δ' ἐγὼ τοῦτο ἀπέκρουσα, μοὶ εἶπεν ὅτι μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας θὰ μοὶ μηνύσῃ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεντεύξεως. Τότε λοιπὸν ἀναχωρῶν τῷ εἶπον ὅτι μία τῶν προτάσεων, ἣν ἔμελλον νὰ τῷ ὑποβάλω εἰς συζήτησιν, ἦν ἡ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας, καὶ ὅτι περὶ αὐτῆς ἔφερον παρ' ἐμοὶ καὶ τὸ ὅλον σχέδιον, ὃ εἶχον ἄλλοτε δημοσιεύσῃ ἐν

ἐφημερίδι. Μοὶ ἐζήτησε νὰ τῷ ἀφήσω τὸ σχέδιον πρὸς ἀνάγνω-
σιν, ὅπερ καὶ ἔπραξα, παρακαλέσας ὅμως νὰ μὴ ἀπωλεσθῇ, διότι
ἄλλο δὲν εἶχον, καὶ νὰ μοὶ ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ, καὶ μοὶ ὑποσχέθη
ὅτι θὰ τὸ ἔχῃ ἤδη ἀναγνώσῃ καὶ θὰ μοὶ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὴν
πρώτην ἡμῶν συνέντευξιν, μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τρεῖς ἐβδομάδες παρῆλθον καὶ δὲν ἐμηνύθην,
ἐπανῆλθον καὶ πάλιν, καὶ ἀπῆλθον μετὰ τῆς αὐτῆς ὑποσχέσεως,
καὶ τοῦτο ἐπανειλημμένως, μέχρις οὗ τέλος, μετὰ μῆνας πολλούς,
μοὶ ὠρίσθη ἡ ὀγδόη ὥρα τῆς μεθεπομένης ἑσπέρας, ὅτε ὅμως,
ἀπελθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, δὲν εὔρον τὸν κ. ὑπουργόν, καὶ μάτην
τὸν περιέμενα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, εἶτα δ' ἀπῆλθον εἰς συγγενικὴν
οἰκίαν ὀλίγον ἀπέχουσαν, καὶ ὅτε μετ' ἄλλην ἡμίσειαν ὥραν ἐπα-
νῆλθον καὶ εὔρον τὸ ὑπουργεῖον κεκλεισμένον καὶ σκοτεινόν.

Ἐκτοτε ἔπαυσα νὰ ζητῶ τὸν κ. Ὑπουργόν. Ἀφ' οὗ δὲν εἶχεν
ἀνάγκην ἐμοῦ, ἐγώ, ἀτομικῶς, εἶχον ἔτι ὀλιγωτέραν αὐτοῦ. Ἀνάγ-
κην ὅμως εἶχον τοῦ περὶ Ἀκαδημίας σχεδίου μου, ὃ πρὸ τριῶν
τετάρτων τοῦ ἐνιαυτοῦ μοὶ εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ μοὶ ἀποδώσῃ μετὰ
τρεῖς ἡμέρας. Τῷ ἔγραψα ἐπομένως δύο λέξεις, ἔνθα διέτριβον·
ἀλλ' οὐδ' αὐτό, οὐδ' ἀπάντησιν ἔλαβον. Μεταβὰς τότε παρ' ἐνὶ
τῶν τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου, παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ ζητήσῃ
τὸ ἔντυπον παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ νὰ μοὶ τὸ πέμψῃ. Ἀλλὰ
καὶ τότε οὐδὲ τὸ ζητούμενον, οὐδ' ἀπάντησιν ἔλαβον. Εἶχε δὲ τοῦτο
ὥς ἐξῆς· *

* Τὸ Νομοσχέδιον τῆς Ἀκαδημίας

Ἄρθρον 2.

Α') Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐναπόκειται εἰς αὐτὴν τὴν
ιδίαν.

Β') Ἡ ἐκλογή τῶν πρώτων πέντε μελῶν ἐκάστου τῶν τμημάτων αὐτῆς
γενήσεται ὑπὸ ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἰδιαιτέρας δι' ἕκαστον τμήμα, ἐκλε-
γομένης ὡς ἔπεται :

α') Διὰ τὸ Φιλολογικὸν καὶ Καλλιλογικὸν τμήμα τρία μέλη τῆς
ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεχθήσονται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν (τακτικῶν καὶ
ἐκτάκτων) τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς φιλολογίας τῆς φιλοσοφικῆς scho-
λῆς τοῦ, *Εθν. Πανεπιστημίου*, δύο ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς *Ἐπιστη-*